

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2012 09 19
SWD(2012) 266 final

KOMISIJOS TARNYBŲ DARBINIS DOKUMENTAS

POVEIKIO VERTINIMO SANTRAUKA

pridedamas prie

**Europos Parlamento ir Tarybos reglamento pasiūlymo
įsteigti Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusą**

{COM(2012) 514 final}
{SWD(2012) 265 final}

APLINKYBĖS IR INSTITUCINĖ APLINKA

Lisabonos sutartyje numatyta sukurti Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusą (214 straipsnio 5 dalis), kad jaunieji europiečiai galėtų bendrai prisidėti prie Sąjungos humanitarinės pagalbos operacijų. 2010 m. lapkričio mėn. Komisija priėmė komunikatą dėl savanorių korpuso. 2011 m. priimtos Tarybos išvados ir Europos Parlamento rašytinis pareiškimas. Komisija pasiūlė skirti 210 mln. EUR savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusui pagal būsimą 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą.

KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS

Suinteresuotosios šalys, įskaitant pagrindines humanitarinės pagalbos ir savanorių organizacijas ir valstybes nares, nuo 2010 m. pradžios nuolat dalyvavo savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso įsteigimo procese. Išorės tyrimais / apžvalgomis, specialiomis konferencijomis ir viešosiomis konsultacijomis internetu taip pat surinkta informacijos ir įgyta praktinės patirties.

Suinteresuotosios šalys ne kartą pabrėžė, jog reikia, kad savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso veikla būtų vykdoma pagal paklausą ir poreikius, kad būtų užtikrintas tikras poveikis pagalbą gaunančių gyventojų grupėms. Savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas turėtų sutelkti savanorius, kad išreikštų svarbiausias Europos projekto vertybes ir kartu teiktų humanitarinę pagalbą ir pasitelktų savanorius, atsižvelgdamas į profesionalumo didinimo šiame sektoriuje tendenciją. Kai kurios suinteresuotosios šalys taip pat pasiūlė diferencijuoti mažiau kvalifikuotus jaunos žmones, kurie nebus dislokuojami humanitarinės pagalbos operacijoms vykdyti, kai saugumo situacija kelia nerimą, ir patyrusius savanorius. Galiausiai buvo akcentuojama, kaip svarbu, kad vietos priimančiosios organizacijos gebėtų užtikrinti, kad savanorių pastangos turėtų tvarų poveikį priimančiosioms bendruomenėms.

Remdamasi peržiūrų ir konsultacijų rezultatais ir siekdama patikrinti kai kuriuos galimus būsimos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso požymius, Komisija paskelbė du bandomųjų projektų turus (2011–2013 m.). Pirmąją bandomųjų projektų patirtimi pasinaudota siekiant parengti šį poveikio vertinimą.

PROBLEMOS APIBŪDINIMAS IR SUBSIDIARUMAS

Remiantis naujausiais duomenimis, per pastaruosius dešimt metų pastebima bendra ES dirbančių savanorių skaičiaus didėjimo tendencija. Iš „Eurobarometro“ apklausų (2010 m.) matyti, kad solidarumas ir humanitarinė pagalba europiečiams yra tokia sritis, kurioje savanoriška veikla atlieka svarbiausią vaidmenį ir 88 % europiečių pritaria, kad būtų sukurtas savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas. Nors 68 % žino apie ES finansavimą, skirtą humanitarinei pagalbai, tik 30 % europiečių mano, kad yra gerai informuoti. Be to, nepaisant padidėjusios paklausos, susijusios su savanoriška humanitarine veikla trečiosiose šalyse, dauguma savanorių, dislokuotų už ES ribų, vis dar dirba pagal ilgesnio laikotarpio vystomojo bendradarbiavimo projektus, o ne teikia humanitarinę pagalbą.

Nors nemažai savanoriškos veiklos sistemų jau egzistuoja, vis dar yra didelių trūkumų ir spragų, kurios trukdo pagal savanoriškos veiklos sistemas išnaudoti visą potencialą remiant humanitarinę veiklą. Sisteminių ir struktūrinių ES požiūrio į savanorišką veiklą stoka, labai

skirtingas valstybių narių savanoriškos veiklos vystymo lygis, taip pat ribotas savanoriškos veiklos žinomumas trukdo visapusiškai plėtoti savanorišką veiklą ES ir riboja asmenų, kurie iš geros valios nori arba siekia konkrečiai prisidėti prie ES humanitarinės pagalbos veiksmų ES, dalyvavimą vykdant savanorišką veiklą.

Nustatyta konkrečių problemų: i) trūksta struktūrinio ES požiūrio į savanorišką veiklą, įskaitant didelius savanoriškos veiklos lygio skirtumus tarp valstybių narių; ii) prastas ES humanitarinės veiklos ir solidarumo su žmonėmis, kuriems reikalinga pagalba, žinomumas, tai reiškia, kad europiečiai yra mažai informuoti ir dėl to tie, kurie nori konkrečiai prisidėti prie humanitarinės pagalbos, patiria daugiau sunkumų, kad galėtų dalyvauti; iii) trūksta nuoseklių nustatymo ir atrankos mechanizmų, kurie būtų nuolat naudojami visose valstybėse narėse, todėl sunku suderinti savanorių pasiūlą ir organizacijoms aktualią paklausą; iv) trūksta kvalifikuotų savanorių humanitarinei pagalbai teikti, tai reiškia, kad tam tikromis aplinkybėmis mažiau patyrusios siunčiančiosios organizacijos dislokuoja savanorius, kurie neturi minimalių įgūdžių arba nėra informuoti apie humanitarinius principus; v) humanitarinės pagalbos greitojo reagavimo pajėgumų trūkumai, atsirandantys dėl dažnesnių ir didesnių humanitarinių krizių ir didesnių humanitarinių poreikių, todėl būtina didinti kvalifikuotų darbuotojų, dislokuotinių krizės atvejais, kai vietos ir tarptautinės pagalbos teikimo pajėgumai dažnai būna išnaudoti, skaičių; vi) menki priimančiųjų organizacijų gebėjimai užtikrinti tvarų savanorių pastangų poveikį paramos gavėjams.

Nesant ES lygmens iniciatyvos, nepavyktų išspręsti pirmiau nurodytų klausimų. Be to, Sąjungos veiksmų stoka būtų nesuderinama su Lisabonos sutartimi, kuria reikalaujama įsteigti savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusą.

TIKSLAI

Veiksmingas savanoriškos veiklos pajėgumų sutelkimas ES gali būti naudinga priemonė, siekiant sukurti labai teigiamą ES įvaizdį pasaulyje. Taip galima paskatinti domėjimąsi Europos masto projektais, kuriais remiama humanitarinės pagalbos veikla, įskaitant humanitarinio pobūdžio civilinės saugos veiklą, nebūtinai tik daugiau dislokuojant, bet ir geriau pasirengiant šiems veiksams. Tokiu būdu galima padidinti priimančiųjų bendruomenių gautą naudą ir poveikį patiems savanoriams, lavinant specialius įgūdžius, kurie svarbūs humanitarinės veiklos darbo rinkoje, tačiau kartu ir gebėjimus, kurie reikalingi gyvenime, pavyzdžiui, asmeninį atsparumą ir kitų kultūrų pažinimą ir supratimą.

Savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso veikla siekiama padėti siunčiančiosioms organizacijoms, bendruomenėms, kurioms jos teikia paslaugas, savanoriams ir tokiu būdu visai ES. Šie svarstymai apibendrinti nustatant šiuos tikslus:

Bendrasis tikslas

- Išreikšti humanitarines ES vertybes ir solidarumą su žmonėmis, kuriems reikia pagalbos, remiant veiksmingą ir atpažįstamą Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusą, kaip kaip didesnes ES pastangas prisidėti prie bendro gebėjimo reaguoti į humanitarines krizes.

Konkretūs tikslai

- Gerinti Sąjungos gebėjimą teikti humanitarinę pagalbą.
- Gerinti savanorių įgūdžius ir gebėjimus bei jų darbo sąlygas.

- Skatinti humanitarinių Sąjungos vertybių žinomumą.
- Didinti priimančiųjų organizacijų trečiosiose šalyse gebėjimus.
- Didinti savanoriškos veiklos valstybėse narėse suderinamumą / nuoseklumą, siekiant pagerinti Europos piliečių galimybes dalyvauti humanitarinės pagalbos veiksmuose.
- Griežtinti savanorių nustatymo ir atrankos kriterijus.

Veiklos tikslas

- Sukurti struktūrą Europos piliečiams bendrai prisidėti prie Sąjungos humanitarinės pagalbos veiksmų (Lisabonos sutartis, 214 straipsnio 5 dalis).

POLITIKOS ALTERNATYVOS

Nesant savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso (**nesiimant naujų ES veiksmų**), galima tikėtis, kad savanoriai ir toliau būtų daugiausia pasitelkiami ilgesnio laikotarpio vystomajam bendradarbiavimui ir kad pagal atskiras nacionalines savanoriškos humanitarinės pagalbos sistemas, įskaitant NVO, ir toliau būtų taikomi jų pačių nustatymo ir atrankos būdai.

Dėl šios padėties susidarytų tinkamai neišnaudotas humanitarinės pagalbos savanoriškos veiklos potencialas, taip pat dėl to, kad NVO bendruomenei ir nacionalinėms vyriausybėms trūksta gebėjimų parengti ir pasiūlyti tinkamą mokymą. Dėl šių priežasčių siunčiančiosios organizacijos ir toliau dislokuotų ne visada reikiamų įgūdžių turinčius savanorius, neužtikrindamos paskyrimo vietos kokybės arba realaus savanorių dalyvavimo poveikio vietos bendruomenėms. Poveikis priimančiosioms organizacijoms ir vietos bendruomenėms taip pat būtų nedidelis ir galiausiai priklausytų nuo priimančiosios organizacijos išteklių, kurie dažnai yra labai riboti.

Galiausiai jei nebus imtasi jokių naujų veiksmų ES lygmeniu, ES matomumas nebus didesnis. Dėl šių priežasčių ir atsižvelgiant į tai, kad Lisabonos sutartyje reikalaujama įkurti savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusą (214 straipsnio 5 dalis), alternatyva „nesiimti naujų ES veiksmų“ toliau nebesvarstoma.

Uždavinys – apibrėžti korpusą taip, kad ekonomiškai būdu būtų užtikrinta didžiausia galima nauda (veiksmingumas). Didėjimo tvarka sujungus skirtingus modulius (visą veiklą, kuri gali būti remiama), nustatytos keturios politikos alternatyvos.

1 alternatyva būtų įtraukti 1) savanorių nustatymo ir atrankos standartų kūrimą, siekiant užtikrinti, kad būtų pritraukti tinkami savanoriai, jie būtų sąžiningai atrinkti ir turėtų tinkamų gebėjimų, ir 2) siunčiančiosioms organizacijoms skirto patvirtinimo mechanizmo kūrimą, kad būtų aiškiai įrodyta, jog patvirtintos organizacijos laikosi ES standartų.

Be veiklos, kuri jau numatyta pagal 1 alternatyvą, **2 alternatyva** apimtų: 3) savanorių mokymui skirtą paramą, rėmimąsi humanitarinės pagalbos organizacijų patirtimi, patirtimi, įgyta vykdant bandomuosius projektus ir mokymuose, kuriuos organizuoja Komisija, vadovaudamasi civilinės saugos politika; 4) kvalifikuotų ES savanorių, kurie gali dalyvauti humanitarinės pagalbos veikloje, registro sukūrimą, taip sudarant sąlygas greitai nustatyti tinkamus savanorius kandidatus ir užtikrinti geresnes sąlygas visos ES žmonėms pasinaudoti savanoriškos veiklos galimybėmis; ir 5) savanorių valdymui priimančiosiose organizacijose

skirtų standartų ir patvirtinimo mechanizmo kūrimą, kad savanorių įgūdžiai būtų tinkamai naudojami, siekiant padėti vietos bendruomenėms.

Be veiklos sričių, kurias apima 2 alternatyva, pagal **3 alternatyvą** būtų įtraukta: 6) ES savanorių dislokavimas trečiosiose šalyse, įskaitant pagal mokymą numatytą praktiką mažiau patyrusiems savanoriams, taip pat įprastas dislokavimas, vykdam humanitarinės pagalbos projektus (ypatingą dėmesį skiriant prevencijai / pasirengimui ir padarinių šalinimo operacijoms); 7) priimančiųjų organizacijų gebėjimų didinimas, siekiant padėti įgyvendinti pagal 5 modulį parengtus standartus ir pagerinti priėmimo pajėgumus; ir 8) ES humanitarinės pagalbos savanorių tinklo sukūrimas per sąveikiojo tinklo interneto svetainę, kurioje savanoriams leidžiama dalyvauti nedislokuotiems. Tinkamai prižiūrint Komisijai, šią alternatyvą įgyvendintų dabartinė vykdomoji įstaiga, turinti atitinkamos savanorių programų įgyvendinimo patirties.

Galiausiai pagal **4 alternatyvą** būtų naudojamas toks pat veiklos sričių derinys, kaip ir pagal 3 alternatyvą (visi 8 moduliai), tačiau daroma prielaida, kad kiekvieną komponentą tiesiogiai valdo Europos Komisija, įskaitant atranką, mokymą ir dislokavimą. Tokį požiūrį į savanorių dislokavimą būtų galima formuoti įvairiais būdais, įskaitant i) papildomų žmogiškųjų išteklių paskirstymą tarp Komisijos tarnybų, ii) esamos vykdomosios įstaigos naudojimą įgyvendinimo užduotims vykdyti (pavyzdžiui, Švietimo, garso ir vaizdo bei kultūros vykdomąją įstaigą (Švietimo ir kultūros generalinis direktoratas)); iii) naujos nepriklausomos ES savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso agentūros įsteigimą. Atsižvelgiant į tariamas papildomas administracines naujos agentūros įsteigimo išlaidas dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis ir į tai, kad gali būti dubliuojama esamų įstaigų veikla, skaičiavimai pagal šią alternatyvą toliau poveikio vertinime nebeatliekami.

POVEIKIO ANALIZĖ

Poveikio vertinime vertinamas pagrindinis galimas kiekvienos alternatyvos poveikis (įskaitant poveikį įvairioms suinteresuotosioms šalims), kaip pagal kiekvieną alternatyvą vykdomi konkretūs tikslai, ir įgyvendinimo išlaidų sąmatos (veiksmingumo vertinimas), darant prielaidą, kad bus priimta teisės aktų sistema ir visapusiškas įgyvendinimas prasidės 2014 m. Į įgyvendinimo išlaidų sąmatas taip pat įtrauktos valdymo išlaidos, kurios, kaip manoma, sudarys apie 10 % viso biudžeto, jeigu Komisija vadovaus vykdam veiklą, o jeigu valdymo funkcija perduodama vykdyti esamai vykdomajai įstaigai, išlaidos būtų apie 8 %.

1 alternatyva

Pagal 1 alternatyvą būtų sukurtos sąlygos visose valstybėse narėse užtikrinti didesnę savanorių įdarbinimo procedūrų ir mokymo skaidrumą ir nuoseklumą, ir būtų galima paraginti siunčiančiąsias organizacijas derinti savo požiūrius. Tačiau poveikis ir sinergijos poveikis priklauso nuo standartų ir patvirtinimo mechanizmų įgyvendinimo lygio įvairiose organizacijose. Kiek tai susiję su savanoriais, pagal 1 alternatyvą savanoriai iš esmės galėtų savo gyvenimo aprašymuose nurodyti, kad juos atrinko / įdarbino patvirtinta organizacija, ir būtų užtikrintos kokybiškesnės žinios apie tai, ko tikėtis iš savanoriškos veiklos, dirbant įvairiose organizacijose.

Poveikis ES veiklos žinomumo už ES ribų skatinimui būtų labai nedidelis dėl to, kad pagal šią alternatyvą dislokavimas numatytas. Dėl tos pačios priežasties būtų tik galimas netiesioginis poveikis vietos bendruomenėms ir priimančiosioms organizacijoms.

Apibendrinant, 1 alternatyva turėtų nedidelį poveikį tikslų vykdymui, priklausomai nuo standartų įgyvendinimo ir savanorių organizacijų noro taikyti patvirtinimo mechanizmus.

1 alternatyvos įgyvendinimo išlaidos sudarytų apie 3,5 mln. EUR 2014–2020 m.

2 alternatyva

Kaip ir pasirinkus 1 alternatyvą, pagal 2 alternatyvą būtų užtikrintos sąlygos galimai pagerinti savanorių įdarbinimo sistemą. Be to, siunčiančiosios organizacijos galėtų pasitelkti savanorius, kurie buvo apmokyti pagal išsamią mokymo programą, taip pagerėtų savanorių dislokavimo veiksmingumas, sumažėtų neatitikimo rizika ir būtų lengviau vykdyti dirbančių savanorių priežiūrą ir juos konsultuoti. Sukūrus apmokytų savanorių registrą, įdarbinimo organizacijoms taip pat būtų lengviau nustatyti tinkamus kandidatus.

Šia alternatyva per mokymus tiesiogiai prisidedama prie savanorių kvalifikacijos ir padidindamos jų dislokavimo galimybės. Pasitelkus mokymą ir naudojantis registru taip pat būtų galima greičiau pradėti savanorišką veiklą, o standartai, nustatyti priimančiosioms organizacijoms, padėtų dislokuotiems savanoriams maksimaliai padidinti savo pastangas ir padidėtų jų pasitenkinimas darbu. Pasirinkus 2 alternatyvą, taip pat būtų daromas poveikis vietos bendruomenėms ir priimančiosioms organizacijoms bei ES veiklos žinomumui trečiosiose šalyse tik tuo atveju, jeigu ir kai dislokuojami apmokyti savanoriai.

Apskritai pagal 2 alternatyvą būtų pagerinta savanorių kvalifikacija ir būtų sudarytos sąlygos veiksmingiau dislokuoti savanorius ir jiems daugiau prisidėti prie humanitarinės pagalbos veiklos. Tačiau nebūtų įmanoma garantuoti nei kad savanoriai įgytus įgūdžius iš tikrųjų panaudotų vietos gyventojų naudai, nei kad būtų skatinamas ES solidarumas trečiosiose šalyse.

2 alternatyvos įgyvendinimo išlaidos sudarytų 53 mln. EUR 2014–2020 m.

3 alternatyva

Prie ankstesnių alternatyvų 3 alternatyva būtų papildomai įtraukta parama, skirta savanoriams dislokuoti, siekiant vykdyti humanitarinės pagalbos operacijas, vietos priimančiųjų organizacijų gebėjimų didinimas ir ES humanitarinės pagalbos savanorių tinklo sukūrimas.

Siūlomu metodu, pagal kurį esama vykdomoji įstaiga siūlytų humanitarinėms organizacijoms atitinkamas savanorių dislokavimo alternatyvas, būtų užtikrinta, kad savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas būtų susijęs su pagrindinėmis sektoriaus suinteresuotosiomis šalimis. Komisija įvairiomis priemonėmis išlaikytų dislokavimo priežiūros funkciją. Pirma, būtų galima dislokuoti tik tuos savanorius, kurie buvo apmokyti pagal ES mokymo kursą ir yra įtraukti į korpuso registrą. Taip būtų užtikrinta, kad dislokuoti savanoriai būtų pasirengę naudingai prisidėti prie vykdomos veiklos. Antra, vykdydama agentūros priežiūrą, Komisija išlaikytų kontrolę ir taip dislokavimo metu būtų užtikrinta kompetencija ir didelis ES veiklos žinomumas. Trečia, priimančiųjų organizacijų, kurios priima savanorius, būtų reikalaujama laikytis pagal 5 modulį parengtų ES standartų.

Skirtingų modulių sąsajos ir su dislokavimu susijusios sąlygos padės užtikrinti, kad su savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusu būtų siejama tvirta ES tapatybė.

Pasirinkus šią alternatyvą, savanoriams būtų lengviau įgyti konkrečios darbo patirties šiame sektoriuje ir toliau tobulinti savo kvalifikaciją dislokavimo metu, kad vėliau jų kandidatūros

taptų patrauklesnės ir padidėtų jų galimybės ateityje gauti darbo, taip pat padidėtų humanitarinės pagalbos sektoriaus greitojo reagavimo pajėgumai. Be to, tikėtina, kad tai paskatins ES piliečius, norinčius išreikšti savo solidarumą, dalyvauti savanoriškoje veikloje ir konkrečiai prisidėti prie humanitarinės pagalbos darbo (įskaitant tuos, kurie kitu atveju turėtų mažiau galimybių). ES humanitarinės pagalbos savanorių tinklas taip pat suteiktų darbo internetu galimybių tiems, kurie nori pradėti karjerą humanitarinės pagalbos srityje. Galiausiai ši alternatyva būtų naudinga kultūrine prasme, nes savanoriams būtų suteikta galimybė pažinti įvairias kultūras ir gyvenimo būdus.

Tiesioginis savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso dalyvavimas ir parama vietos bendruomenėms yra pagrindinis ir tiesiausias būdas pademonstruoti ES solidarumą ir padidinti ES veiksmų žinomumą, ypač jeigu tai daroma kartu su tinkamu mokymu, kuriuo užtikrinama, kad savanorių pastangos turėtų didelės ir teigiamos įtakos.

Pasirinkus 3 alternatyvą būtų ne tik sustiprintas savanoriškos veiklos sektorius, paremti savanoriai Europoje, bet taip pat būtų įtraukti visi būtini elementai, kuriais užtikrinama, kad savanoriai iš tikrųjų prisidėtų prie humanitarinės pagalbos veiksmų trečiosiose šalyse ir taip padėtų didinti bendrą humanitarinės pagalbos veiksmingumą ir kokybę.

3 alternatyvos įgyvendinimo išlaidos sudarytų 210 mln. EUR 2014–2020 m.

4 priemonė

Tai, kad kiekvieną šios alternatyvos komponentą tiesiogiai valdytų Komisija, reikštų toliau nurodytus dalykus. Reikėtų užtikrinti tokį patį savanorių mokymo kontrolės, kurią vykdo Komisija, lygį ir registro sukūrimą, kaip ir 3 alternatyvos atveju. Kiek tai susiję su dislokavimu, Komisija arba agentūra kontroliuotų galutinę savanorių, kurie po atrankos būtų įtraukti į humanitarinės pagalbos srities projektus, atranką ir įdarbinimą. Įtaka, kurią Komisija gali daryti ES veiklos žinomumui ir Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso „reklamavimui“, būtų tokia pati, kaip ir pasirinkus 3 alternatyvą.

Pasirinkus 4 alternatyvą, reikėtų keisti finansinės paramos, skirtos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso savanoriams, valdymą, palyginti su pagalbos darbuotojais, kuriuos šiuo metu finansuoja ES humanitarinės pagalbos partneriai. Pakeitimas reikštų, kad Komisija patirs papildomų administracinių išlaidų, susijusių su žmogiškaisiais ištekliais. Nesitikima, kad Komisijos tarnybos turės tokias pačias svertų galimybes ir kad veiklos mastas bus toks pat, kad galėtų įdarbinti savanorius, o humanitarinės pagalbos organizacijoms partnerėms greičiausiai teks mažesnė bendra atsakomybė, dėl to gali nukentėti dislokavimo veiksmingumas ir galėtų sumažėti paskatos pagerinti humanitarinės savanoriškos veiklos kokybę. Norint kompensuoti paminėtus dalykus, būtų patartina sukurti stabilią vidaus valdymo struktūrą ir susitarimus dėl kasdienio ryšių palaikymo, siekiant užtikrinti, kad savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas būtų gerai integruotas į ES humanitarinės pagalbos teikimo veiklą. Panašu, kad galimo savanoriškos humanitarinės pagalbos korpuso veiklos masto augimo tempas pagal 4 alternatyvą būtų šiek tiek mažesnis.

Kartu, atsižvelgiant į ribotus prisiėmimo pajėgumus, tikėtina, kad dėl tokio valdymo būdo būtų sunku užtikrinti vis daugiau dislokavimo galimybių. Mažesnis dislokavimo mastas būtų mažiau naudingas priimančiosioms bendruomenėms ir bendram sektoriaus pajėgumui. Be to, tiesioginiu ir centralizuotu valdymu būtų galima sumažinti ES piliečių prieinamumą ir dalyvavimą savanoriškoje veikloje.

4 alternatyvos įgyvendinimo išlaidoms neviršijant turimo 2014–2020 m. DFP biudžeto (210 mln. EUR), būtų dislokuota 60 % mažiau savanorių.

ALTERNATYVŲ PALYGINIMAS

Lyginant keturias politikos alternatyvas, reikėtų prisiminti, kad keturios alternatyvos yra didėjančių užmojų arba masto, t. y. nuo pačios mažiausios 1 alternatyvos iki didelio masto tiesioginio valdymo 4 alternatyvos. Alternatyvos lyginamos vertinant, kiek didesnio masto alternatyvomis galima daugiau padėti siekti konkrečių tikslų. Šį vertinimą po to galima palyginti su didesnėmis didesnio masto alternatyvų išlaidomis. Dėl skirtingo įvairių alternatyvų ekstensyvumo faktinio įgyvendinimo metu kyla ir skirtinga rizika.

Toliau pateiktoje lentelėje apibendrintos palygintos alternatyvos. Tai daroma taikant taškų skaičiavimo sistemą, kai priskiriami taškai +, ++ arba +++, reiškiantys mažą, vidutinį arba didelį teigiamą poveikį. Reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad kai kurie taškai yra skliausteliuose (), tai rodo, kad vertinimuose yra daugiau netikrumo (jis taip pat susijęs su nustatyta rizika). Lentelėje taip pat nurodyti keturių politikos alternatyvų bendri įgyvendinimo išlaidų duomenys, kad būtų galima apytiksliai įvertinti ekonominį veiksmingumą.

	Pagrindinis scenarijus	1 alternatyva	2 alternatyva	3 alternatyv a	4 alternatyva
Konkretūs tikslai					
Gerinti Sąjungos gebėjimą teikti humanitarinę pagalbą	(+)	(+)	++	+++	++
Gerinti savanorių įgūdžius ir gebėjimus bei jų darbo sąlygas	(+)	(+)	++	+++	++
Skatinti humanitarinių Sąjungos vertybių žinomumą	(+)	(+)	+	+++	+++
Didinti priimančiųjų organizacijų trečiosiose šalyse gebėjimus	-	-	+	+++	+++
Didinti savanoriškos veiklos valstybėse narėse suderinamumą, siekiant pagerinti Europos piliečių galimybes dalyvauti humanitarinės pagalbos veiksmuose	-	(+)	(++)	++	(+)
Griežtinti savanorių nustatymo ir atrankos kriterijus	+	++	++	+++	+++
2014–2020 m. įgyvendinimo išlaidos		3 mln. EUR	52 mln. EUR	210 mln. EUR	212 mln. EUR
Dislokuotų savanorių skaičius	-	-	-	9 604	7 045

Galima apibendrinti, kad 1 alternatyva turėtų nedidelį poveikį tikslų vykdymui, priklausomai nuo standartų įgyvendinimo ir savanorių organizacijų noro taikyti patvirtinimo mechanizmus. Pagal 2 alternatyvą būtų pagerinta savanorių kvalifikacija ir būtų sudarytos sąlygos veiksmingiau dislokuoti savanorius ir jiems daugiau prisidėti prie humanitarinės pagalbos veiklos. Tačiau nebūtų įmanoma garantuoti, kad savanoriai įgytus įgūdžius iš tikrųjų

panaudotų vietos gyventojų naudai. Pasirinkus 3 alternatyvą būtų ne tik sustiprintas savanoriškos veiklos sektorius, paremti savanoriai Europoje, bet taip pat būtų įtraukti visi būtini elementai, kuriais užtikrinama, kad savanoriai iš tikrųjų prisidėtų prie humanitarinės pagalbos veiksmų trečiosiose šalyse ir taip padėtų didinti bendrą humanitarinės pagalbos veiksmingumą ir kokybę. 4 alternatyva reikštų, kad dėl valdymo suvaržymų būtų didesnės išlaidos ir nedaug dislokavimo galimybių ir būtų nepasinaudota galimybėmis, kurios atsirastų vykdant veiklą pagal bendradarbiavimo principą.

Dėl šių priežasčių **tinkamiausia yra 3 alternatyva.**

STEBĖJIMO IR VERTINIMO PRIEMONĖS

Stebėjimas

Nuolatine stebėjimo sistema bus stebima programos tikslų įgyvendinimo pažanga. Sistema bus grindžiama keletu rodiklių, įgyvendinančioji įstaiga nuolat kaups duomenis ir ją vertins. Stebėjimo sistema bus užtikrinta galimybė nustatyti programos veiklos tikslų įgyvendinimo lygį, bus nurodyta, kaip įgyvendinami jos konkretūs tikslai ir bus pateiktos gairės, siekiant patikslinti programos įgyvendinimą, atsižvelgiant į patirtį.

Vertinimas

Programos laikotarpio vidurio vertinimas bus atliekamas po trejų metų nuo faktinės veiklos pradžios. Galutinį vertinimą numatyta atlikti pasibaigus programai. Jeigu reikėtų pakoreguoti arba pakeisti bet kurią programos dalį, papildomo vertinimo tyrimai dėl konkrečių programos aspektų gali būti pradėti bet kuriuo programos įgyvendinimo metu.